

Onthulling monument Catrinus Douma op 6 juni 2020 te Slootdorp

Lieve mensen,

In februari 2000 werd ik, **Tine Smink – Douma**, gebeld door Marinus Meeuwsen. Hij vertelde dat hij met mijn oom Catrinus in het verzet had gezeten en dat hij in februari 1945 ooggetuige was geweest van zijn arrestatie op de beurs in Middenmeer. Dat had hem zijn hele verdere leven beziggehouden. Hij moest nog heel vaak aan Catrinus terugdenken. En nu hij op leeftijd was wilde hij graag zijn verhaal over hem met mij en mijn zussen delen.

Hoewel ik zelf ben vernoemd naar oom Catrinus, de jongste broer van mijn vader, wist ik eigenlijk heel weinig van Catrinus. En dat gold ook voor **Elly en Lies, mijn zussen**.

De dood van Catrinus was een beladen onderwerp in de familie. Mijn ouders spraken er niet of nauwelijks over, ook onze Beppe niet, die met Catrinus haar jongste zoon had verloren.

Natuurlijk, wij wisten wel dat hij in het verzet had gezeten, in de hongerwinter van 1945 was doodgeschoten en dat hij begraven ligt op de Eerebegraafplaats in Bloemendaal. Wij zijn daar met mijn ouders ook een paar keer geweest.

Maar wat wij bijvoorbeeld niet wisten en wat Marinus Meeuwsen ons vertelde was waar hij precies gefusilleerd was. Samen met negen anderen in Zaandam. Op de fusilladeplek aan de Prins Hendrik-kade is een gedenkplaat. Wij zijn met Marinus Meeuwsen voor het eerst naar een herdenking geweest.

Uit wat Meeuwsen vertelde bleek ook dat de rol van Catrinus in het verzet veel groter was dan wij wisten. Door zijn werk als vertegenwoordiger en handelaar in zaaizaden en pootgoed had hij veel contact met agrariërs in de Wieringermeer. Hij kon daardoor grote hoeveelheden graan en peulvruchten aan het verzet leveren om onderduikers te helpen.

Hij was een van de leiders van de LO-hulp aan onderduikers in de Wieringermeer en regelde ook illegale voedseltransporten naar Alkmaar en Amsterdam maar ook naar het Gooi. Onze ouders woonden met hun jonge gezin in Hilversum. Ik heb begrepen dat Catrinus contact had met de *Trouw*-groep in het Gooi. Van mijn moeder weet ik wel dat zij de *Trouw* meenam in de kinderwagen, verstopt onder het matrasje. En zo verspreidde zij de verzetskrant.

Nadat Catrinus op 31 januari 1945 op de graanbeurs in Middenmeer was gearresteerd werd hij naar de gevangenis de Weteringschans in Amsterdam gebracht. Mijn moeder is in die winter nog op een fiets met houten banden naar de Euterpestraat, waar de SD zat, gefietst om hem vrij te krijgen. Zonder resultaat. Op 9 februari 1945 werd hij samen met negen andere willekeurig gekozen gevangenen uit de Weteringschans in Zaandam gefusilleerd. Waarschijnlijk als een represaillemaatregel.

Op 31 oktober 1946 werd het Verzetsmonument in de Wieringermeer onthuld door Sicco Mansholt, die met Catrinus in dezelfde verzetsgroep had gezeten. Hij zei toen over oom Catrinus het volgende: "Douma was een stille werker die geheel alleen meer deed dan zijn vrienden wisten. Douma was de grote verbindingsman van de organisaties in het verzet."

Een vriend van hem, de heer Eppe Zuidema uit Slootdorp zei: "Hij deed alles uit beginsel."

Ten slotte. Ik wil graag iedereen die zich heeft ingespannen voor het oprichten van het monument voor Catrinus Douma heel erg bedanken. Ik heb tijdens mijn contacten met meerdere mensen hier in Slootdorp veel hartelijkheid en gastvrijheid ervaren.

Het is dankzij jullie dat vandaag - na het initiatief hiertoe van Marinus Meeuwsen - Catrinus Douma alsnog wordt geëerd met zowel een straatnaam als een monument.

Wij als volgende generaties zijn heel trots op Catrinus en we zijn 75 jaar later hem, en met hem vele anderen, nog steeds dankbaar voor alles wat zij met gevaar voor eigen leven deden voor de onderduikers en uiteindelijk voor onze vrijheid... Onze Beppe schreef destijds aan de commissie die over de Eerebegraafplaats ging: "Hij zette zijn leven op het spel om medeburgers voor de hongerdood te bewaren."